

בבית המשפט העליון

בש"פ 2857/19

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: טל גראמי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז
בלוד מיום 14.4.2019 בעמ"ת 1430-04-19 שניתנה על ידי
השופט חגי טרסי

בשם המבקש: עו"ד מיקי חובה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כבוד השופט חגי טרסי) מיום 14.4.2019 בעמ"ת 1430-04-19, במסגרתה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כבוד השופטת אילה אורן) מיום 10.3.2019 במ"ת 31545-02-19.

2. ביום 13.2.2019 הוגש כתב אישום נגד המבקש, במסגרתו יוחסו לו עבירות של איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות אשר כוונו נגד רעייתו, וכן עבירות נהיגה בשכרות והעלבת עובד ציבור. לצד זאת נקבע כי המבקש יימצא במעצר עד לתום ההליכים נגדו. המבקש פנה בבקשה לשקול שחרורו לחלופת מעצר, אך לאחר דיון בעניין קבע בית משפט השלום כי לא מתקיימות נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן אשר יצדיקו סטייה מהכלל, לפיו בהינתן ראיות לכאורה לעבירות אלימות במשפחה, ישהה אדם במעצר עד תום ההליכים. זאת, בשים לב לתסקיר שירות המבחן למבוגרים אשר הוגש בעניינו, ממנו

עלה כי המבקש נתון במצב נפשי בלתי יציב, אשר לא זכה עד כה לטיפול ראוי, וכי הוא סובל מצריכה מופרזת של אלכוהול, אשר מחמירה את מצבו. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי ישנה רמת סיכון גבוהה מאד להישנות עברות אלימות במשפחה מצד המבקש, וכי הוא איננו ער לצורך בטיפול. לפיכך, קבע בית משפט השלום כי אין בחלופת מעצר או באיזוק אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו, ובהתאם הורה על מעצר המבקש עד לתום ההליכים. בית המשפט המחוזי דחה את הערר שהוגש על החלטה זו, כשהוא מנמק דחייה זו בממצאי התסקיר, ובמיוחד המסוכנות הנשקפת מהמבקש וחוסר מודעותו לנחיצות הטיפול במצבו.

3. בבקשה שלפניי חוזר המבקש וכופר במסוכנותו, וטוען כי האירועים שהביאו להגשת כתב האישום נגדו התרחשו כולם במסגרת אותה יחידת זמן, וכי הם בגדר אירוע חד פעמי, על רקע משבר אישי קשה, אשר אינו מאפיין את התנהלותו במשך 22 שנות נישואיו. כך גם העידו בני משפחתו, לרבות רעייתו. בנוסף, המבקש מציין כי התרשמות שירות המבחן כי יחסו לקבלת טיפול שלילי מקורה באי הבנה, וכי ממילא ביטא בבית המשפט קמא את שאיפתו להשתלב בהליך טיפולי מתאים.

4. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין למבקש (רע"פ 5295/18 מאור נ' מדינת ישראל – המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, פסקה 13 (15.8.2018); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)). הבקשה שלפניי, עם כל ההבנה לנסיבותיו האישיות המיוחדות של המבקש, אינה באה בגדר אותם חריגים. המקרה אינו מעורר שאלה משפטית עקרונית, והחלטות בתי המשפט דלמטה לא רק שהן מנומקות ומפורטות כדבעי, אלא שהן מעוגנות בשקלול מכלול הנסיבות הנוכחיות, כפי שהוערכו על ידי גורמי המקצוע בשירות המבחן למבוגרים.

5. ויובהר, בתי המשפט קמא לא סתמו את הגולל על האפשרות לשחרר את המבקש לחלופת מעצר. אדרבא, הן הדגישו כי החלטותיהן ניתנות בשים לב למצב הדברים שהוצג לפניו, ובמיוחד סירובו של המבקש להכיר בכך שמעשיו אינם בגדר כשל נקודתי, וחוסר נכונותו לקבל סיוע וטיפול ההולם את מצבו. בא כוח המבקש טען כי לאחרונה שינה המבקש את עמדתו, וכי הוא מוכן להשתלב בהליך טיפולי מתאים. אם אכן כך, הרי שבאפשרותו לפנות בבקשה לבית המשפט השלום לעריכת תסקיר משלים, אשר יביא בחשבון התפתחות מבורכת זו.

6. בהינתן האמור, דין בקשת רשות הערעור להידחות.

ניתנה היום, כ' בניסן התשע"ט (25.4.2019).

ש ו פ ט